

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Iulie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiiu, 24 Iunie st. v.

Preste vre-o zece săptămâni Maiestatea Sa Împăratul, Regele și Marele nostru Principe va petrece timp de câteva zile aici pe pământul Ardealului, ca să asiste la manevrele unei însemnate părți din oștirile Sale, să mai vadă acest frumos colț din împărăția Sa și să se convingă din propria Sa intuițiune despre progresele realizate în timpul celor din urmă unsprezece ani trecuți dela cea din urmă petrecere în Ardeal a Maiestății Sale.

Această călătorie a Maiestății Sale e de sigur unul dintre lucrurile, care de sine se înțeleg. Dacă n'am ști, cât de multe și de grele sînt sarcinile, pe care le poartă un monarch, ne-am mira, că abia acum a ajuns Maiestatea Sa să mai petreacă câteva zile și aici la noi, că atât de rar ni se dă ocaziunea de a-L vedea pe Monarchul nostru în mijlocul nostru. Sînt cu toate aceste oameni, care fac cele mai bizare combinațiuni, ca să explice evenimentul fără îndoială extraordinar al călătoriei Maiestății Sale înspre colțul românesc al monarhiei.

Din întîmplare Maiestatea Sa a fost în Ardeal sînt acum vre-o treizeci și câțiva de ani, în ajunul războiului crimeic, apoi

sînt acum vre-o unsprezece ani, în ajunul ultimului războiu oriental: oamenii însetați de explicări sensaționale vor deci să știe cu toată pozitivitatea, că ne aflăm și acum în ajunul unui războiu, căci altfel Maiestatea Sa n'ar veni în Ardeal.

Trebuie să respingem cu toții această explicare pe cât se poate de urîtă.

Maiestatea Sa vine, fiindcă e și aici acasă, între ai Sei, vine, fiindcă ne iubesc și pe noi și ține și la a noastră iubire, vine, ca să-și îplinească o veche dorință, dorința, pe care a exprimat-o anul trecut, când s'a îndurat a ne mîngăia cu speranța, că anul acesta va petrece câteva zile în Ardeal. Călătoria Maiestății Sale nu este ceva accidental, un lucru impus de situațiunea momentană; ea a fost plănuită cu ani de zile mai înainte, și tocmai realizarea acestui plan e pentru ori-și-ce om rezonabil destulă dovadă, că situațiunea e normală, așa cum s'a prevăzut cu ani de zile mai înainte, când s'a croit planul. Avem să ne bucurăm, că Maiestatea Sa a putut să-și îplinească dorința, că n'a intervenit vre-un eveniment extraordinar, ca să împedecă executarea planului.

Războaie pot să fie totdeauna; se poate dar', că și acum ne aflăm în ajunul unui războiu: de sigur însă că nu pentru-că ne aflăm în ajunul unui războiu ni se dă mîngăierea de a vedea pe Monarchul nostru călcând pe pământul scump al țării noastre.

Sînt însă oameni, care profită de toate și vor profita și de prezența Maiestății Sale în Ardeal în sensul planurilor pe care și-le-au urdit.

Acestora le vin la socoteală combinațiunile bizare, pentru care se găsec totdeauna destule elemente accesibile.

Astfel un diar din Budapesta, „Budapester Tagblatt“ se pronunță în următorul mod asupra călătoriei Archiducelui Rudolf prin Galiția:

„E numai o cestiune de timp, ca să izbucnească lupta hotărîtoare între barbaria moscovitică și civilizațiunea europeană. Și Polonezii speră — foarte firesc — dela această luptă reunirea părților sfășiate din trupul lor național. Și oamenii din valea râului Vistula știu prea bine, că reunirea aceasta numai sub egida Casei de Habsburg se poate face.

„Dacă și când va urma eventualitatea aceasta, e fără îndoială un secret al viitorului. Însă chiar și prezentul le impune locuitorilor din Galiția datorii. Conștiința de a face parte din monarhie trebuie să fie tare în ei și are

consecuente morale. Idea autonomistă, pe care reprezentanții Galiției prea mult o accentuează în „Reichsrath“, nu trebuie să degenereze într'un egoism separatist, cum părea în câteva rînduri a degenera. Înainte de toate însă Polonezii, care se luptă neîncetat pentru libertate, au să dea și în sfera lor libertatea întreagă și deplină. Principele moștenitor Rudolf n'a lipsit a accentua, că Galiția e o țeară poliglotă, că fericirea acestei țări nu poate consista decît în buna înțelegere dintre locuitorii ei de deosebită naționalitate, în respectul reciproc al drepturilor ce li se cuvin celor două naționalități principale. Ear' în privința aceasta sînt multe de îndreptat. Favorizarea unilaterală a Rutenilor „descoperiți“, precum se făcea atunci, de comitele Stadion, inaugurată în era absolutistă, după introducerea constituțiunii din Octomvrie, adică de un pătrar de secol, a dat loc unei tendințe opuse. Puterea centrală din Viena a recunoscut drept națiune domnitoare în Galiția pe Polonezii, care și au puterea în marginile unei foarte largi autonomii. Și de mult timp acum Rutenii se plîng de asuprire în biserică și școală și de oare-care presiune administrativă la alegeri, copiată foarte bine după mostrele din Ungaria. Nemulțumirea Rutenilor s'a manifestat în mai multe rînduri atât în Reichsrath, cât și în dieta din Lemberg și a pregătit un teren roditor pentru propaganda panslavistă. Față cu vizitatorul imperial, pe care Polonezii, Rutenii și Ovreeii îl întîmpină cu aceeași lealitate, aceste încordări nu es, se înțelege, la iveală; sperăm însă, că stăruința lui pentru buna înțelegere și accentuarea, că sînt naționalități egal îndreptățite în Galiția, vor fi nu numai înțelese, ci totodată și urmate. Ce-i drept, bucuria din Cracovia și din Lemberg sună foarte neplăcut în urechile Rușilor din Varșovia.

„În cazul unei ciocniri de interese între Rusia și monarhia noastră ar fi însă cu mult mai neplăcut pentru trupele Țarului, dacă în Galiția, alături de ura Polonezilor, n'ar întîmpina în partea Rutenilor nemulțumirea, pe care-și dau toată silința de a o cultiva. Dacă visita Principelui moștenitor va avea drept rezultat, ca naționalitatea poloneză domnitoare să o recunoască aceasta și să se întoarcă din calea greșită, ea va avea cea mai binefăcătoare înfrîmire pentru Galiția și pentru întreaga monarhie.“

Tot astfel vorbeau Maghiarii și despre Boemia, care este și ea o țeară poliglotă.

Rău fac Polonezii, rău fac și Cehii, când într-o țeară poliglotă vor să fie ei singuri stăpâni, căci produc prin aceasta nemulțumiri și cei nemulțumiți sînt accesibili pentru inspirațiunile dușmanilor.

Așa dic Maghiarii, care sînt foarte liberali, foarte rezonabili, foarte iubitori de dreptate, când e vorba să judece pe alții.

O țeară poliglotă e și Ungaria, țeară poliglotă e mai ales Ardealul și întreaga parte locuită de Români a monarhiei.

Foarte firesc dar', că ceea-ce Maghiarii acum, cu ocaziunea călătoriei Archiducelui Rudolf dic despre Rutenii din Galiția, vor grăbi alții să dică despre noi Români din țările coroanei ungare, când Maiestatea Sa se va afla aici pe pământul acesta. Căci precum Maghiarii știu să profite de neînțelegerile produse între Polonezi și Ruteni, vor să și alții să profite de încordările ce există între Maghiari și Români.

La aceasta trebuie să fim pregătiți.

Tocmai de aceea însă trebuie să fim pregătiți cu atât mai virtos pentru silințele ce-și vor da Maghiarii și îndeosebi cei ce iau parte la guvernul țării, ca să acopere adevărul.

Vor face tot ceea-ce le va sta prin putințe, ca Maiestatea Sa, Monarchul nostru, Părintele nostru, Oeritorul nostru să nu vadă, să nu înțeleagă, să nu simtă cum stau lucrurile în țeara aceasta și să nu se simtă îndemnat a-i muștra pentru modul, în care au servit monarhia în această importantă parte a ei.

Combinațiunile bizare ce se fac n'au nici ele decît scopul de a ne pune pe gânduri, pentru-ca, cuprinși de temeri, să fim cu atât mai accesibili pentru fățarnicie.

N'avem deci să punem nici un teimeu pe ele.

Cea mai de căpetenie dintre datorii cetățeanului e sinceritatea față cu conștiința și mai presus de toate față cu monarhul lui, și cea mai frumoasă dovadă de iubire, pe care 'o putem da Monarchului nostru, e că atunci, când ne cheamă, nu-L mințim, ci ne prezentăm cu inima deschisă în fața Lui.

Scoși din viața publică a patriei noastre, persecutați până chiar și în cele mai particulare din relațiunile noastre, n'avem să ne îmbulzim nici în fața Monarchului nostru, n'avem să-i amărîm puținele zile, pe care le petrece în mijlocul nostru, cu tînguiriile noastre, nici să le dăm altora ocaziune de a dică despre noi ceea-ce Maghiarii dic astăzi despre Rutenii din Galiția; dacă însă fie buna rînduală, fie dorința Maiestății Sale ne va aduce mîngăierea de a sta față în față cu Maiestatea Sa, tot Românul, care e bărbat și om de omenie va sta cu inima deschisă la locul lui și va spune adevărul și numai adevărul.

Foiața „Tribunei“.

Posacul bun de inimă.

Comedie în 3 acte

de Carlo Goldoni.

Tradus de domnișoarea Al. și Luc. I. Romanescu.

(Urmare.)

Actul III.

Scena I.

(Petrache intră pe ușa din mijloc și Marta pe aceea a lui Costică.)

Marta. — Cum! te-ai întors deja?

Petrache. — (Cu bastonul stăpînului seu.) Da; umblu cam schiopătînd, dar' nu e nimic. Frica a fost mai mare ca răul: nu făcea banii ce 'mi-i-a dat stăpînul ca să mă caut.

Marta. — Aidem, aidem: și nenorocirile câte odată sînt bune la ceva.

Petrache. — Sărmanul meu stăpîn! (Cu un aer mulțumit.) Pe legea mea, acest act de bunătate m'a înduioșat până la lacrimi; chiar dacă 'mi-ar fi rupt un picior, 'l-aș fi iertat.

Marta. — El are un suflet!... Păcat că are un defect așa de urît.

Petrache. — Și care om în lume e fără defecte?

Marta. — Du-te, du-te să-l găsești. Știi că el n'a prîndit încă?

Petrache. — Și pentru-ce?

Marta. — Sînt, dragul meu, lucruri!... lucruri îngrozitoare în această casă...

Petrache. — Știu totul; am întîlnit pe nepotul d-voastre și 'mi-a povestit totul. Chiar din această pricină m'am întors și eu așa de iute. Stăpînul meu le știe?

Marta. — Cred că nu.

Petrache. — Ah! cât va fi de muncit!

Marta. — De sigur; și sărmana Angelina?

Petrache. — Dar Valeriu...

Marta. — Valeriu? Valeriu este încă aci; el n'a voit să plece cu nici un preț. El e încă în odaia d-lui Costică; încurajează pe frate, privește pe soră, mîngăie pe cocoana. Unul plînge, cealaltă suspină, ear' cealaltă e disperată. Este o vîlmășeală, o adevărată vîlmășeală.

Petrache. — Nu te însărcinaseși d-ta de a-i vorbi stăpînului?

Marta. — Da, 'i-aș fi vorbit, dar' acum este prea în mînie.

Petrache. — Mă duc să-l găsesc, să-i dau bastonul seu.

Marta. — Du-te, și dacă vezi ceața în cătva potolită, spune-i ceva despre starea nefericită a nepotului seu.

Petrache. — Da, îi voi vorbi și voi căuta să-i spun ceva. (Deschide încet, intră în iatacul lui Pandele și închide ușa.)

Marta. — Da, scumpul meu prieten, umblă încet.

Scena II.

Marta singură.

Marta. — Acest Petrache este un tîner cum se cade, supus, politicos, gata totdeauna la serviciu. El e singurul, care îmi place din această casă; eu nu mă învoiesc așa de lesne cu ori-și-cine.

Scena III.

Grigore și Marta.

Grigore. — (Vorbînd încet și surîdînd.) Ei bine! Marto.

Marta. — Supusa d-tale servă.

Grigore. — (Surîdînd.) Dl Pandele mai este supărat?

Marta. — Tot ce se poate. D-ta îl cunoști mai bine ca ori-și-cine altul.

Grigore. — El s'a supărat pe mine cum se cade.

Marta. — Pe D-ta, domnule? el s'a supărat pe D-ta?

Grigore. — Da, da; pe mine. (Rîdînd și vorbind mereu.) Dar' nu e nimic; eu îl cunosc; mă prind că dacă mă duc la el, el 'mi-se va arunca cel dintîiu la gît.

Marta. — Nimic mai lesne, el v' iubesc, v' stimează; D-voastră sînteți singurul seu prieten... Deu că e un lucru ciudat, un om ca el

să fie pururea furios și D-voastră, fie spus cu respectul cuvenit, să fiți cel mai flegmatic om de pe lume.

Grigore. — Chiar din această pricină prietenia noastră s'a păstrat lung timp.

Marta. — Mergeți, mergeți să-l întîlniți.

Grigore. — Nu, e prea curînd; eu aș voi mai întîiu să vorbesc cu domnișoara Angelina. Unde e?

Marta. — La fratele seu. (Cu pasiune.) Știiți D-voastră toate nenorocirile fratelui seu?

Grigore. — (Cu mîhnire.) Ah! da, le știu, prea le știu; toată lumea vorbesce de el.

Marta. — Și ce se vorbesce?

Grigore. — Ușor se poate înțelege. Bunii îl compătimește, cei răutăcioși își bat joc, și cei nerecunoscători îl părăsesc.

Marta. — Oh, cerule! și acea sărmană fetiță?

Grigore. — Este neapărat de lipsă să-i vorbesc.

Marta. — Și v'aș pute eu întreba de ce este vorba? Eu mă interesez atât de mult pentru ea, încât sper, că merit această afabilitate.

Grigore. — Am aflat, că un oare-care Valeriu...

Marta. — (Rîdînd.) Ah! ah! Valeriu?

Grigore. — Îl cunoști?

Marta. — Prea mult, domnule, toată aceasta afacere este opera mea.

Și dacă adevărat ar fi, că ne aflăm în ajunul unui război, cu atât mai virtuos datorii suntem a fi sinceri față cu Monarchul nostru, cu atât mai virtuos trebuie să ne bucurăm, că se întăresc legăturile noastre către Monarchul nostru.

Revistă politică.

Sibiu, 24 Iunie st. v.

Septemăna trecută a adresat ministrul-president sârbesc o circulară reprezentanților Sârbiei în străinătate. Prin acea circulară Ristici caracterisă liniamentele principale ale politicii sale. După o împărțire ce o primesc din Belgrad „Pol. Korr.“, se pare, că Ristici adresă din nou o circulară reprezentanților sârbesci. În acea circulară sunt, precum se afirmă, reprodu-se declarațiile, cu care au întâmpinat dl de Giers și contele Kalnoky împărțirea despre primirea guvernului prin cabinetul Ristici. Despre impresiunea, ce a produs-o schimbarea în ministerul Sârbiei în cercurile guvernamentale rusesci, scrie un corespondent din Petersburg următoarele:

Rusia — dică corespondentul — nu așteaptă din schimbarea ministerului în Sârbia oare-care folosea nemijlocite și directe, ea se mulțumesc cu faptul, că s'au înlăturat elementele antirusesci dela conducerea afacerilor în Sârbia, precum și cu convingerea, că în cazul unei conflagrații în Peninsula-Balcanică Sârbia nu se află în tabăra adversarilor Rusiei. Rusia e însă totodată lămurită și asupra celeia, că schimbarea ce s'a petrecut în Sârbia e rezultatul formării raporturilor interne și nu e de loc cumva efectul unei acțiuni externe, cu alte cuvinte, în schimbarea cabinetului din Sârbia e de a se privi numai terminarea unei lupte între aspirațiile deosebitelor partiduri sârbesci, dar' la nici o întâmplare terminarea unei lupte între înfririle rusesci și austriace. Departe de a dori să provoace o rupere între Sârbia și Austro-Ungaria, oamenii înțeleg aici prea bine, că o țeară mică trebuie să întrețină relații bune cu statele învecinate. Cercurile din Petersburg sunt pătunse de aceste considerante într-o măsură, că guvernul rusesc, la cas că guvernul Sârbiei 'i-ar cere sfatul în privința atitudinii ce are să o păstreze față cu Austro-Ungaria, de sigur n'ar da cabinetului din Belgrad alt sfat, decât acela, de a continua menținerea celor mai bune relații cu această putere.

Sobrania bulgară 'și-a ales de president pe Tonceff, candidatul lui Stambuloff, ear' de vicepresident pe dl Stoianoff. Acesta declară că, câtă vreme va fi el vicepresident, va ține pe Katkoff și pe Mingrelianul îndepărtat de Bulgaria. După depeșele cele primirăm ieri, guvernul bulgar ar fi propus pentru tronul bulgar trei candidați, care de sigur vor accepta tronul la cas, că li se va oferi. Alegerea de principe se întâmplă probabil astăzi.

Dilele aceste mai multe diare străine împărțiră, că între anumite împregiurări Rusia ar fi aplecată a aproba eventuala alegere a prințului Ferdinand de Coburg. După jurnalul „Die Presse“, cercurile bine infor-

mate afirmă, că împărțirile acelor diare sunt neîntemeiate. Ele se bazează pe o necunoaștere deservită a punctului de plecare rusesc, în urma căruia ori-ce alegere inițiată de actuala regență și dusă în deplinire prin actuala Sobranie se privește de ilegală.

După o telegramă ce o primesc din Londra diarul berlinez „Kreuzzeitung“, Sultanul ar voi să ratifice convenția egipteană, la cas că Anglia îl va sprigini față cu urmările. El cere o alianță ofensivă și defensivă, după-ce crede a avea cuvinte să se teamă, că ratificarea convenției va fi signalul pentru tulburări în Sârbia, Bulgaria și Asia-centrală.

„Le Temps“ împărțese în privința acestei convenții: În Constantinopol se crede în general, că majoritatea consiliului de miniștri s'a exprimat Sâmbăta trecută pentru ratificare. Germania, Austro-Ungaria și Italia spriginesc energie pe Anglia. Între Italia și Anglia există, se dice, o ententă pentru măsurile militare ce vor fi eventual necesare.

Archiducele Rudolf în Galiția.

Din Lemberg se telegrafează cu datul 4 Iulie: Astăzi garnisoana de aici a eșit în mare ținută pe câmpul de exerciții dela Ianov. La oarele 7 veni Archiducele cu suita fiind primit de comandantul țerii gen. de art. ducele de Württemberg. Archiducelui 'i-se predară număratoarele petiții de către țărani ruteni. Înainte de ameați avu loc aședarea solemnă a petrii fundamentale pentru noul edificiu al seminarului de clerici gr-cat. Corul alumnilor primi pe principele de coroană cu imnul austriac și cu cântarea ruteană, „*mnohata lita*“. La serbare asistă o mulțime de mii de oameni. Dame elegante ședau pe tribune. De față erau arhiepiscopii și episcopii celor trei confesiuni, reprezentanții confesiunii israelite, senatul universitar cu pedeli, profesorii politehnicului, consiliul comunal, mareșalul țerii și presidentul consiliului imparial, Dr. Smolka. Metropolitul asigură în cuvântarea sa, că va lucra într'acolo, ca clerul rutean să rămână credincios și devotat imperului și dinastiei. Principele de coroană dișe: Dumnezeu să binecuvinteze și să apere poporul rutean și biserica lui sfântă și veche. El subscrise documentul cu litere rutenesci. În documentul acesta se accentuează, că Rutenii au să mulțumească clădirea seminarului liberalității Împăratului.

Cercetând principele de coroană institutul stauropighian rutenesc fu întâmpinat de seniorul institutului cu o cuvântare, din care extragem următorul pasagiu:

„Fie ca acest institut, care urmărește progresul național pe basă curat conservativă și pe lângă aceste și scopuri umanitare și morale, să aflu în persoana Alteței Voastre Imperiale un protector binevoitor, ca astfel lucrarea noastră, precum și a altor popoare culte din Austria să facă onoare și să fie folositoare puternice și frumoase noastre patrii și tuturor părților sale. Permiteți-mi, Alteța Voastră Imperială, să strig după vechiul obicei rutenesc: Puternicul Dumnezeu să dăruiească Alteței Voastre Imperiale mulți și fericiți ani de viață!“ Principele răspunse: „Vă mulțumesc pentru cordiala primire și nu pot decât să repet ceea-ce am diș și la alte ocașii, că noi avem cel mai viu interes pentru națiunea și biserica D-Voastre. Cuvintele D-Tale frumoase și patriotice sunt în adevăr expresiunea credinței și alipirii D-Voastre către imper, despre care noi suntem convinși“. Canonul Pawlikow mulțumi principelui pentru distincțiunile, de cari a împărțit națiunea și biserica ruteană.

La universitate Archiducele fu primit de profesorii ce s'au prezentat în talar și baret și de mulțimea studenților.

Rectorul Dr. Pilat accentuă în cuvântarea sa, că se așteaptă întregirea universității cu o facultate de medicină. Principele mulțumi pentru primire și își exprimă dorința, ca universitatea să se desvolte în toate direcțiunile. Desvoltarea acestei universități este importantă și din acel punct de vedere, pentru-că este cel mai extrem focal al științei în părțile ostice și apoi din acel punct de vedere, pentru-că prin știință legăturile între cele două națiuni surori devin mai intime. Știința este putere, știința este potestate. Aceasta nu vă va fi cu greu, căci D-Voastre sânteți un vechi popor de cultură. După aceste Archiducele lăsa să 'i-se prezenteze mai mulți profesori și între urări frenetice părăsi universitatea.

Din Bucovina.

Suceava, 1 Iulie 1887.

În ziua de 7 Iulie a. c. Alteța Sa imperială, Prințul de coroană Rudolf sosese în Bucovina.

Pentru întâiași-dată Moștenitorul tronului Habsburgilor vizitează țeara noastră, dorind a cunoaște toate provinciile și popoarele, asupra cărora este chemat de providință a domni odată. Călătoria aceasta are deci pentru noi o însemnatate foarte mare, căci întâiele impresiuni sunt cele mai durabile, și impresiunile ce le va primi acum Moștenitorul tronului vor rămâne lung timp neșterse în inima Sa tină, căci cine scie, când va mai avea ocașie, ca să viziteze cea mai departată provincie a imperului cislaitan.

Vor fi aceste impresiuni cu atât mai adânci și mai deosebite, fiindcă Alteța Sa imperială va afla aici în Bucovina o Austrie mică, locuită de tot felul de naționalități, ce numai se află în întregul imper.

Poporul român din Bucovina a salutat tot deauna cu inimă curată și cu deosebită bucurie și sinceritate pe M. S. Împăratul, de câte-ori 'l-a vădut în hotarele Bucovinei; tot așa de sincer și cu aceeași bucurie, cu aceeași însuflețire, care isvoresc din adâncul inimii, salută poporul român din Bucovina și sosirea Prințului de coroană, și nu dorește alta decât, ca aceste simțiri de adâncă și sinceră iubire și venerațiune ce păstrează Românii pentru dinastia imperială, să aflu câmp roditor și prielnic în inima viitorului Domnitor, căruia îi dorește ca, luând odată sceptrul Habsburgilor în mână, să domnească lung și fericit spre înflorirea împărăției și spre fericirea popoarelor, care privesc cu atâta iubire și încredere la viitorul lor Domn.

Încrederea, venerațiunea și iubirea pentru Împărat și dinastie este atât de înrădăcinată în inima poporului român, încât cele mai grele nevoi și suferințe nu o pot șterge; a devenit aceasta un cult sfânt la Român, care culminează în cuvântul: Împăratul!

Împăratul este la poporul nostru personificarea bunătății, a îndurării și a dreptății. Lovit de soarte, chinuit de împregiurări, scăpătat, bătut de ori-ce fel de nenorocire, Românul își concentrează totdeauna toată sperarea sa în: Împăratul. Și dacă nu mai are nădejde de scăpare, dacă 'i-s'au încurcat toate itele, dacă toate isvoarele de milă și de ajutor au secăt, atunci îl aude pe Român dicend: va ajuta Împăratul! și luându-și traista în spate și bățul în mână îl caută pe Împăratul seu în o depărtare de 150 de mile!

Astfel sunt legăturile între poporul român din Bucovina și între dinastie, și aceste legături temeinice și trainice s'au vedit totdeauna, căci credința poporului român către țeară și Împărat în timpuri de nevoie și în timpuri de fericire 'a rămas vecinic neclintită, ne schimbată, și Românul a fost totdeauna gata a-și vărșa și au și vărșat pe câmpul de luptă sângele seu pentru țeară și Împărat, ceea-ce au și recunoscut Împăratul și conducătorii armatei totdeauna!

Așa suntem și așa ne prezentăm înaintea viitorului nostru Domn.

Dumnezeu în cer și Împăratul pe pământ! Astfel repeșese poporul român într'un glas, și cu aceste cuvinte, de adâncă venerațiune, iubire și supunere, salutăm pe Fiul Împăratului nostru, pe viitorul nostru Împărat, care sosese la noi acasă!

„Revista Politică“.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Dersida-mică, în 2 Iulie n. 1887.

În numărul din 14 (26) Iunie a. c. al prețutului diar „Tribuna“ s'a publicat o corespondență din Selagiu, care se ocupă și cu modesta mea persoană, și fiindcă față cu mine se cuprind în aceea aserțiuni false, Vă rog să binevoiți a da loc următorului răspuns:

Nu-mi frământ mintea cu găcirea numelui autorului respectivei corespondențe; 'mi-s'a spus, cari au făurit-o, după a cui notiță s'a făcut și cine a adus-o la Sibiu, și atâta îmi ajunge, mai ales când și stilul îmi arată omul.

Se afirmă în acea corespondență, că eu la alegerea din 21 Iunie n. a. c. în fruntea poporului meu am mers la urnă; aceasta însă este o aserțiune falsă și neadeverată. Pentru-că eu, — afară de cazul când am îndemnat poporul să rămână acasă și să păzească pasivitatea, — n'am luat parte la mișcările electorale, nu am condus poporul la urnă, și nici n'am votat, despre aceasta va mărturisii și mărturisese întreg poporul și fiecare individ cu drept sau fără drept de alegere din Dersida-mică.

La actul alegerii am fost de față ca un simplu spectator, fără intențiune de a vota; și

nici nu am știut, că comitetul ales în 27 Maiu a adus decisiunea, că la actul alegerii nimeni dintre aceia, cari tind la pasivitate să nu se prezente nici ca spectatori, și deși m'a încunoscîntat despre lucruri mai neînsemnate, despre aceea nu m'a încunoscîntat; ear' în adunarea din 27 Maiu în această privință nu s'a luat nici o decisiune, și dacă totuși a indus-o cineva în ceva protocol, acel protocol nu e autentic. Chiar aceste cuvinte le-am spus unui pretins membru din comitet în ziua alegerii, când adevărat m'a fost interpellat, că pentru-ce m'am prezentat la actul alegerii.

'Mi-se impută în acea corespondență, că am cerșit dela guvern ajutor, și 'mi-s'a asemnat 30 fl. înainte de alegere cu 2 țile.

E drept, că având o parochie, ale cărei venite sunt atât de neînsemnate, încât nu-mi subministrează nici recerînțele traiului de toate țilele, am cerut ajutor din fondul religionar încă în luna lui Octomvrie anul trecut; precum am mai fost cerut mai în toți anii de când sunt preot, și totdeauna am căpătat, fără-ca pentru aceea să fiu silit a mă angagia la ceva, și precum prea bine o sciu și făuritorii corespondenței nici că m'am angagiat. Oare cu ce intențiune 'mi-s'a asemnat ajutorul de acum? nu sciu; dar' chiar să fi fost asemnat ajutorul acesta cu intențiunea ce voescese o înțeleagă corespondența, nici atunci nu 'și-a ajuns scopul, pentru-că eu de ajutor n'am știut nimic până a treia țil după alegere, când m'a încunoscîntat protopopul meu. Și dacă eventual Simeon plăiașul din Dersida nu cerca pe notar la dl protopop, eu din „Tribuna“ sciam mai înainte, că 'mi-s'a asemnat ajutor.

Se dice mai apoi, că am doi frați renegați; la aceasta răspund, cumcă pe ei de sigur la desertare 'i-a putut sili nisce procederi necălite, ca aceasta a făuritorilor corespondenței.

Ear' la aceea, că oare cum mă voi face eu demn de prescura românească, cu care am fost crescut, declar, că de sigur m'am făcut și mă voi face mai bine ca acei domni inteligenți mirenii, care pentru pânea cu care 'i-au susținut pe la școli preoții români, sbiaeră în toată ziua în contra preoțiilor, și îi fac opozițiunea cea mai crâncenă, ducend pe popor la aceea, că își perde încrederea în preotul seu.

Nu stă nici acel pasagiu din corespondență, care dice, că au fost comune întregi, cari n'au fost la urnă; pentru-că afară de cercul Șimleului și al Cehului, unde a fost numai un candidat, în celelalte cercuri poporul n'a păzit pasivitatea; cauza acesteia zace, pre lungă presiunea de sus, mai ales în corumperea, căci oamenii nu întreabă de aceea, cumcă cine le demanda, fără cine va da mai mult.

Și oare cine a făcut, cine a introdus pe la noi în popor corupțiunea? La această întrebare cu permisiunea on. redacț. voi răspunde, și declar din capul locului, cumcă voi vorbi despre poporul meu, pe care îl cunosc mai bine, ca și cum se cunoaște pe sine însuși ducătorul la Sibiu al corespondenței din cestuene.

De 12 ani sunt preot în Dersida, și sub decursul acestora, afară de cea de acum, — au trecut preste noi 4 alegeri dietale. — Prima în 1875 — când eram preot numai de vre-o câteva țile, — a trecut neobservată. A doua a fost în 1878, când la provocarea pretorului de atunci — care aji se gerează de cel mai mare Român — am votat cu popor cu tot pentru guvernamentalul Kovács, și nu ni-a venit nici prin minte, ca pentru aceea să mai cerem și bani. A treia și cea mai însemnată s'a întâmplat în 1881, când pretorul de atunci al Tâșnadului, pretinsul Român mare de astăzi, ca cel mai aprig cortș al contelui Károlyi, ne-a provocat cu cuvinte, cu sfaturi și cu amenințări, ba în urmă și cu câte doi florini de un vot, ca preoții, luând cauza contelui de cauză națională, să ducem poporul la urnă. Și urmarea a fost aceea, că poporul meu, — deși se temea de binecuvântările constituționale unguresci, primite în chip de ciomege la alegerea din Cehu, — totuși sedus prin bani a mers la urnă, ba și eu am fost silit a merge; veți bine, atunci eram Românul cel mai bun pentru-că am ajutat să se ajungă scopul final, care, nu crează nimenea, cumcă doară a fost înaintarea cauzei naționale; nu! ci a fost umplerea buzunarului cuiva.

Tot pe acest calapod a mers și alegerea a patra din 1884. — Din aceste poate vedă fie-cine, că la noi dl pretor din 1881 a introdus corupțiunea, care apoi dela 1881 a crescut, încât astăzi poporul nici binele seu, care-l poate prinde cu mâna, nu voescă a-l duce în deplinire fără plată.

Afirmând aceea, că scopul final ajuns la alegerea din 1881 a fost umplerea buzunarului domnului pretor de atunci, nimenea nu va pute dice, că mințese, după-ce chiar D-Sa dl pretor de atunci, dela 1881, în toată ziua își poate aduce aminte de țeci de ori de aceea;

Grigore. — Cu atât mai bine; îmi vei da ajutor.

Marta. — Din toată inima.

Grigore. — Dar' trebuie să mă duc să mă asigur, dacă Angelina...

Marta. — Și apoi dacă Valeriu...

Grigore. — Da; mă voi duce de asemenea să dau și de urmele lui.

Marta. — (Surișdend.) Mergeți, mergeți, în iatacul lui Costică, d-voastră veți face două lucruri de odată.

Grigore. — Dar' cum?

Marta. — El e acolo.

Grigore. — Valeriu?

Marta. — Da.

Grigore. — Îmi face plăcere; mă duc îndată.

Marta. — Așteptați, așteptați; voiți să-i prevestesc?

Grigore. — Frumos! Să mă vestesci cumnatului meu!

Marta. — Cumnatului d-voastre?

Grigore. — Da.

Marta. — Cum?

Grigore. — Nu scii nimic?

Marta. — Nimic.

Grigore. — Ei bine! Vei sci-o altădată. (Întră la Costică.) (Va urma.)

pentru-că uitându-se la signatorul timpului ce-l are în buzunar, nu poate să nu i-se ivească în ochii minții: „coroana cea cu nouă capete“ din dosul aceluia. — Și așa eu, care am primit 30 de zloți, ca să mă ajutor cu ei în sărăcia mea — deși n'am putut să-i cu ce intențione 'mi-se dau, — sunt trădător cauzei naționale; eară acela, care — pentru-că a pus la spate cauza națională — și-a umplut buzunarul de aur, este Român de omenie.

„Dela sublim până la ridicol numai un pas“.

Și oare cum de acest domn astăzi stă în rezervă? la această întrebare drept răspuns, voi citi un pasagi din articolul de fond din Nr. 130 al „Tribunei“, care sună:

„Domnii cei mari, „matadorii“, oamenii cu „mare influență“ au stat de astădată în rezervă, — ceea-ce le face onoare.

„Nu trebuie însă să ne facem iluziunea, că onoarea aceasta e pentru toți cu dreptate câștigată.

„Cei mai mulți au stat în rezervă, fiindcă nu mai avea nimeni trebuință de „serviciile“ lor.

„După-ce timp îndelungat au propagat printre Români spiritul slugărniceii și al venalității, treburile se pot face și fără dînșii.“

Acest pasagi e ca și cum ar fi croit pe seama domnului fost pretor.

E drept, aceste sunt trăsuri negre, dar durere! la cas de lipsă aș mai pute servi cu de aceste.

Nu știu ce scop au avut cu corespondența din cestiune făuritorii ei; dar' atâta știu, că va avea urmări rele. Nu doară că eu voi trece Rubiconul și voi întoarce spatele cauzei naționale; nu, căci eu nu sunt Român de profesiune, ci din inimă; fără pentru-că trecerea Rubiconului duce la Philippi.

Dumneșeu ajute dreptății!

Tiberiu Găelu,
preot.

Cronică.

Numiri. Ministrul reg. ung. de finance a numit pe oficialul de dare cl. IV., Bela Meszlény, de controlor cl. III. la oficiul de dare din Bichiș-Ciaba. — Președintele tribunalului reg. din Chezd-Oșorheiu a numit pe juristul absolvent, Ioan Papp, de practicant cl. de drepturi cu diurnă la judecătoria cerc. din Sepși-St.-Georgiu. — Direcțiunea financiară din Sătmar a numit pe Andrei Bajdik și pe Tibor Raikovich de practicanți de comptabilitate fără diurnă la aceeași direcțiune.

Exportul de cai din monarhia austro-ungară. Ca adaus la notița noastră din nrul de ieri aflăm în „Wiener Allg. Ztg.“, că exportul de cai din monarhie nu este oprit cu desăvîrșire, ci la propunerea ministrului de război consiliul de miniștri a hotărât, ca el să se poată face numai pe la anumite puncte dela graniță și sub controla organelor statului. Această măsură s'a luat din acel punct de vedere, ca să se poată ține în evidență numărul cailor exportați, ear' când monarhia va avea lipsă de materialul de cai din țeară pentru întregirea puterii de apărare, exportul de cai să se poată sista la moment.

Alegerea din cercul Băiei-de-Criș e protestată, și după-cum suntem informați, instrucțiunea s'a și introdus din partea tribunalului reg. din Deva.

Societatea „Männer-Gesangsverein“ de aici dă de seară în grădina „Hermann“ un concert cu concursul capelei orașenești. Programul este următorul:

1. „Uvertură de bucurie“ de Weber. 2. „Zum Walde“, cor bărbătesc de I. Herbek. 3. „Romanță“ pentru violoncel de Saint-Saëns. 4. „Zweifacher Frühling“, cor bărbătesc în 4 voci (solo și cor) de Fr. Curti. 5. „Serenadă italiană“ de A. Czibulka. 6. „Normanenzug“, solo pentru bariton cu cor unisono și orșestră de M. Bruck. 7. „Într'un album“ de G. Dima. 8. „Lorbeer und Rose“ pentru 2 tenori de A. Grell. 9. „Myrtenblüten“, vals de Strauss. 10. „Gruss an's Vaterland“ de Th. Koschat. 11. „Eilgut“ galop de E. Waldteufel. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare pentru nemembri este 1 fl. v. a. de persoană.

O moarte groaznică. Bucur Steflea, om tinăr, de 25 ani, din Seliște, a fost sînt acum vre-o deșteptămîni, în Sămbăta Pascilor, mușcat la mână de un căne. Rana altfel neînsemnată, s'a vindecat în curînd și sînt acum vre-o trei săptămîni, Bucur Steflea s'a întors, — precum se șice, ca să se căsătorească la Seliște dela București, unde petrecuse timp mai îndelungat ca țeșgetar într-o băcănie de mahala și unde i-se întimplase și accidentul din Sămbăta Pascilor.

Cîteva zile după sosirea sa acasă, el a început să simță un fel de nod în gît, încât îi venia greu să înghiță; astfel Joi, la 28 Iunie st. n. el a consultat pe medicul comunal, care n'a putut să constate nici un fel de inflamațiune în gît și l'a încredințat, prin urmare, că nu-i lipsește nimic, dar' pentru liniștirea lui i-a prescris o soluțiune, ca să gargarizeze.

Abia acum, în fața unui păhar cu apă, medicul a constatat, că pacientul suferă de hidrofobie, și nenorocitul de Steflea aducîndu-și

aminte de mușcătura din Sămbăta Pascilor, scia că era turbat cănele și că are neapărat să moară, ceea-ce s'a și întîmplat trei zile în urmă, Duminecă la oarele două după prînd.

Până în clipa morții nenorocitul a rămas liniștit și și-a păstrat prezența. Sămbăta și-a scris el însuși testamentul; Duminecă înainte de prînd a pofitit la dînsul pe vecini, ca să le ceară iertare, și vîdînd că una dintre comnatele lui se cam temea de el, a încredința-o, că n'are să-i facă nimic. Înainte de a muri, el s'a opintit odată și a beut un păhar de apă, dicînd: „Așa, acum mă stîmpărui!“ — Și aceste au fost cele din urmă cuvinte ale lui.

Bucur Steflea a lăsat cu limbă de moarte 100 fl. pentru școala din Seliște, exprimînd dorința, ca copiii să-l petreacă la groapă și să-i „facă nunta.“

„Büdös oláh“. „Gazetei Transilvaniei“ i-se scrie din Reșița-montană cu data de 1 Iulie c. n.: „Trecînd prin Lugoj 'mi-s'a povestit un cas de duel ce s'a întîmplat Mercuri în 22 Iunie a. c. în pădurea „Pogănesci“, aproape de Lugoj, între domnii Brosceanu, Român, și Gidofalvi, Maghiar, ambii asesori comitatensi. Causa duelului au fost cuvintele de „büdös oláh“ (Român puturos), cu cari l'a onorat Gidofalvi pe Brosceanu. Românul a provocat pe Ungur și duelul s'a făcut cu pistoale. Descărînd amîndoi duelanții armele deodată și nefiind rănit nici unul, pistoalele s'au încărcat din nou, dar' acum aveau să se descarce armele pe rînd. Rîndul a fost al lui Gidofalvi ca al celui provocat; el descărca așa dar' mai întău pistolul, dar' n'a nimerit. Atunci dl Brosceanu a arîtat, că posedă un suflot nobil și că este marinimos ca toți Românii și a descărcat pistolul în aer. Astfel s'a terminat duelul.“

Emigrarea Ciangăilor din Bucovina. Cetim în „Revista Politică“ din Suceava: Domnii Maghiari din imper seamănă că s'au săturat acuma de frații lor din Bucovina. Entusiasmul sau fanatismul național a încetat de cînd au vîdît ce elemente capătă de aici, și cînd au înțeles, că numai cu vorbe și cu patriotism nu se pot hrîni cîteva sute de oameni, care vin în sinul patriei mame. Cea mai mare parte s'au întors în Bucovina prăpădiți, rupți și peritori de foame, cerșind pe la ușile acelor, pe care îi părăsise în sunetul musicilor sub falfăirea steagurilor maghiare și sub influența Maghiarului Odescalchi (!) și a rachiului.

Acuma și guvernul maghiar s'a adresat către guvernul local al Bucovinei, rugându-l să mijlocească și să interdică Ciangăilor din Bucovina, care mai au gust a părăsi Bucovina, emigrarea în Ungaria, deoarece ce împregiurările nu ar fi oportune, și ar lipsi și mijloacele trebuincioase pentru susținerea lor.

Un sat de Ciangăi din Bucovina, anume Tolova, care voia să plece la Ungaria, a căpîtat ordin dela guvernul din Cernăuți a rămînea locului, arîtîndu-li-se Ciangăilor și cauzele, de ce patria mamă nu mai voese să-i primească.

Să vede că, domnilor Maghiari din imper li-au trebuit bani pentru alegeri și n'au putut cheltui și pentru frații lor ciangăi.

Viață lungă. Dilele aceste a murit în Stavna, în comitatul Ung., un om în etate de 123 ani. Acest bătrîn s'a bucurat până cu vre-o 2—3 săptămîni înainte de a muri de o sănătate deplină.

Căile ferate din România. Din București se telegrafează cu data de 4 Iulie n.: Ieri s'a deschis linia ferată Pitești-Golești-Cămpulung în lungime de 56 kilometri. În cele din urmă 8 luni s'au predat circulațiunii 600 kilometri de căi ferate, dintre care 265 chilim. pe linia București—Călărași și căile vicinale, cari leagă Nordul și Vestul României cu portul Constanța printr'un pod, ce în scurtă vreme se va clădi peste Dunăre. 163 chilim. face linia de pe Olt, ear' a treia linie Bêrlad—Vaslui constituie legătura directă între București și Iași. Pretutindenea populațiunea rurală a luat voios parte la lucrarea acestor linii și la deschiderea lor a adus ovațiuni călduroase regelui și guvernului Brătianu, căruia are să-i mulțumească o rețea de căi ferate în lungime de 2500 kilometri.

Încunoscîntare.

Superioritatea seminarului tinerimii române gr.-cat. dela gimnasiul din Blaj aduce la cunoscînta Onoratului public, care voese în anul scolaric viitor 1887/8 a-și crește fiii în seminarul numit, cumcă termenul concursului de primire s'a statorit pe ziua de 15 August a. c., până la care și toți părinții doritori ca fiii lor să fie primiți în acel seminar pe anul scolaric viitor, vor avea să-i trimită concursul adresate Excelenței Sale Preasfințitului Metropolit în Blaj, de unde apoi în timpul cel mai scurt li-se vor expedia soluțiunile.

La concursul celor ce nu au mai fost în seminar, este de a se alătura și testimoniu de pe clasa absolvată în anul scolaric expirat.

Condițiunile primirii sînt următoarele:

1. Pentru un tinăr vor fi de a se plăti câte 10 fl. v. a. pe lună, și așa pe un an scolaric 100 fl. v. a.; plătierea are să se întîmple cu toată punctualitatea în două sau în patru rate anticipande.

2. Pentru unul fiecare tinăr la începutul anului este de a se solvi o taxă de înscriere de 4 fl. v. a.

3. Fiecare tinăr are să aducă cu sine:

a) 4 părechi de schimburi bune de pînză sau giolgiu;

b) 4 năfrâmi de buzunar și 2 la grumazi;

c) 2 părechi de călțuni buni și 4 părechi pe-cioare (fuseci sau obiele).

4. Vestimente de pat:

a) un străjac (sac pentru paie) la așternut de desupt;

b) 3 fețe albe de pat;

c) 2 perini și 4 fețe de perini pistrițe;

d) 2 fețe albe de coperit patul și un țol sau plapomă;

5. Fiecare tinăr are mai încolo să-i aducă trei ștergare și 2 piepteni, unul rar și unul des, apoi un cuțit, o furculiță și o lingură de pacfong un păhar și trei servete.

6. Fiecare tinăr are să-i aducă mai încolo perie de vestimente și de curățit călțunii.

7. Părinții în decursul anului scolaric să nu trimită fiilor din seminar nici artici de mîncare, decăt poate la sărbătorile cele mari, fiind în privința aceasta de ajuns provăduți în seminar, nici bani; ci lipsele de vestimente, cărți și altele de genul acesta să li se împlinească pe calea superiorității, ca așa să se evite ori-ce ocaziune la excese și transgresiuni de disciplină dăunacioase educațiunii și progresului în studii.

Pentru suma de 100 fl. v. a. pe un an scolaric tinerilor se vor da următoarele povisuni:

1. Locuința în etagiul seminarului în sale mari, sănătoase luminoase provăduite cu toate supelețiile de lipsă și curățite de două ori în fiecare zi.

2. Vîpt întreg regulat și anume în zilele de dulce: a) dejun câte un pătrar de litră de lapte cald; b) prînd trei plesse, și anume: supă de carne, carne de sos și mîncare groasă cu carne, ear' în Duminecă și sărbători pre lîngă aceste și aluat; c) cina două plesse: supă de carne și mîncare groasă cu carne. În zile de post dimineața supă de chim, ear' la ameați cu o pleasă mai puțin.

3. Spălătul întreg preste an.

4. Luminatul în tot timpul recerut.

5. Încăldîtul în timp de iarnă în salele de locuit de dormit, în infirmărie și în refectoriu.

6. Medic și medicină din apotecă pentru cei morboși și vîptul prescris de medic.

7. Instrucțiune în cas de lipsă prin îndivîdi eminienți.

După-ce din motive de igienă și curățenie în anul din urmă s'a adaptat pentru tinerime în edificiul seminarial și o scaldă de apă caldă, așa ca fiecare tinăr să se poată folosi și de scaldă de cîteva-ori pe an, după dispozițiunea superiorității, fiecare va solvi la începutul anului o taxă anuală de 1 fl. v. a. pentru folosirea scaldăi.

Părinții, cari ar dori ca fiii lor să capete vîptul superiorilor seminariali la masa acestora, aceia vor avea de a solvi pentru un tinăr dela 14—16 fl. v. a. pe lună. Vîptul acesta consistă: a) la dejun cafea cu lapte; b) la ameați patru specii în fiecare zi afară de zilele de post, cînd sînt numai trei; c) seara două.

Fiecare tinăr va căpăta pîne tot de o calitate și anume dimineața 100 grame, la ameați 300 grame, seara 300 grame, cu totul 700 grame pe zi.

Fiindcă direcțiunea seminarului a observat greutățile, ce le au părinții cu provederea tinerilor cu vestimente, de aceea, ca și în privința aceasta să le vină părinților în ajutor, direcțiunea seminarială a încheiat legătură cu un liferant, care pre lîngă prețurile fixate și foarte moderate va avea să provadă pe ori-și-care tinăr, cînd va avea lipsă de ceva vestimente, cu vestimentele statorite și uniforme pentru întreaga tinerime. Vestimentele sînt din materie frumoasă și durabilă. Prețul lor este următorul:

1. Un rînd de vestimente de vară de așa numita: „Segeltuch“ de culoare deschisă, tivite cu vînt deschis, la olaltă cu pălăria cu frunză vîntă în giur, costă pentru un tinăr din gimnasiul inferior 4 fl. v. a., ear' pentru un tinăr din gimnasiul superior 5 fl. v. a. Materia e așa de tare, căt ori-și-care tinăr se poate ajunge o vară întreagă cu un rînd.

2. Un rînd de vestimente de iarnă din materie tare de pîr, de culoare neagră, tivite cu vînt, pentru un tinăr din gimnasiul superior 14 fl. v. a., ear' pentru un tinăr din gimnasiul inferior 12 fl. v. a.

Cu deosebire tinerii mai mari se pot ajunge și două ierni cu un rînd. Cu vestimentele aceste are de a petrece tinerimea în casă și în școală.

3. Un mexican lung din materie asemenea de pîr, tivit și căptușit cu vînt, costă pentru un tinăr din gimnasiul inferior 11 fl. v. a., ear' pentru un tinăr din gimnasiul superior 14 fl. v. a. Vestimîntul acesta lung îl îmbracă tinerimea preste celelalte de iarnă la preumblare și la biserică. Mexicanul pentru ori-și-care tinăr e de ajuns și în cazul cel mai rău două-trei ierni.

4. O pălărie de pîslă costă 1 fl. 50 cr., ear' una de paie 50 cr.

5. Fiindcă în institut sînt între alții și tineri mai cu stare, care ar dori să aibă vara și vestimente de Dumineci și sărbători, așa ca să li se împlinească și dorința acestora, la care vor voi și cînd vor voi, pot să-i procure prin superioritatea seminarială vestimente de vară pentru sărbători, din postav de aceeași culoare ca și cele de vară de purtat, și anume cu prețul, ce după etate variază dela 10 fl. până la 14 fl. v. a.

Astfel părinților, ai căror copii vor fi primiți în seminar, li se aduce la cunoscîntă, ca să nu-i provadă cu vestimentele aceste, căci li se vor procura prin direcțiunea seminarială pre lîngă prețurile amintite, îndată după întarea lor în institut. Aceasta li se aduce la cunoscîntă cu atît mai vîrtos, că la nici un cas, cînd se procură pe acasă sau și în Blaj pentru cîte un singuratic, nu se pot procura din materie bună pre lîngă un preț atît de moderat.

Atât tinerii, care au fost susceptuți încă în anul trecut, cît și cei-ce doresc să fie susceptuți

acum mai întău, vor avea să-i trimită suplicele până la termenul indicat. Cei-ce nu vor trimite suplicele în scris, nu vor fi luați în considerare. Ear' cei primiți vor avea să se prezenteze pe 31 August n. a. c. înaintea rectoratului seminarial, spre a fi visitați prin medicul archidiececan.

Blaj, 4 Iulie n. 1887.

Dr. Alexandru Grama,
rector seminarial.

Din public.)*

Convocare.

Adunarea generală a despărțământului X (Cluj) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ se va ține est-an Duminecă, în 17 Iulie st. n. 1887 înainte de ameați în comuna Ascleul-mic.

Obiectele vor fi:

1. Deschiderea adunării prin directorul despărțământului.
2. Raportul comitetului despre activitatea sa anuală.
3. Raportul cassarului.
4. Alegerea unei comisii de 3 membri pentru censurarea cassei.
5. Alegerea unei comisii de 3 membri pentru înscrierea membrilor noi și incassarea taxelor.
6. Alegerea unei comisii de 3 membri pentru propuneri.
7. Cîterea disertațiunilor ce se vor insinua înainte la comitet.
8. Raportul comisiei.
9. Închiderea adunării.

La această adunare sînt invitați cu toată onoarea toți membrii „Asociațiunii“ aflători pe teritoriul acestui despărțământ, precum și toți aceia, cari doresc prosperarea acestei „Asociațiuni“.

Din ședința comitetului:

Cluj, în 5 Iulie st. n. 1887.

Dr. Gr. Silași,
director.

B. S. Podoabă,
actuar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primesce răspunderea.

Pentru cei nenorociți

prin apă și foc.

Transport din numărul 141: fl. cr. lei 472.95 275.

Prin colecta d-lui Romul Simu, învățător în Orlat, au contribuit următorii d-ni: Ioan Crețu, notar comitatens 1 fl.; Petru Brad, vice-protopop onorar 1 fl.; Petru Muntean, magistru postal 50 cr.; d-soara Maria Simona, învățătoare 50 cr.; Nicolae Grancea, învățător 50 cr.; Simeon Loloiu, proprietar 50 cr.; Un nenumit 50 cr.; Elie Calburian, comerciant 40 cr.; Ioan B. Popu, propriet. 10 cr.; Colectantul Romul Simu 1 fl. — Suma: 6.— —

Suma . 478.95 275.

Contribuiri primesece

Administrația diarului
„Tribuna“.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 6 Iulie n. Regele Sîrbiei a sosit aseară. Astăzi a cercetat fabrica de majolică a lui Fischer și societatea de mîntuire.

Tîrnova, 6 Iulie n. Sobrania a aprobat raportul deputațiunii europene și a însărcinat pe guvern să expriime mulțumită marilor puteri, care au primit deputațiunea.

Londra, 6 Iulie n. În casa de sus a declarat Salisbury, că ratificarea încă n'a urmat și nici nu s'a refuzat. Wolff e avisat să părăsească Constantinopolul încă în decursul acestei săptămîni.

Londra, 6 Iulie n. Casa de jos a primit cu 153 contra 148 voturi propunerea combătută de guvern de a se amîna ședințele pentru a se cerceta faptul, că o fată a fost pe nedreptul acuzată de prostituțiune. Casa și-a suspendat ședințele fără a intra în ordinea zilei. Casul acesta este unic în istoria parlamentului.

Paris, 6 Iulie n. Proiectul de budget ce s'a prezentat camerei arată 129 milioane economisiri.

Senatul a acceptat urcarea la 70 franci a vămii de import pentru alcoolul străin.

Antwerpen, 6 Iulie n. Ieri s'a întîmplat în neguțătoria de drogherii o exploziune însemnată. Magazinul de naftă s'a distrus; de sub ruinele ardătoare ale aceluia s'au scos de ce persoane și până acum trei greu rănite.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 18 Iulie a. c. imobilele lui Bela Nagy de către tribunalul reg. din Sătmar.
- 16 Iulie a. c. imobilele lui Eugen Nemet de către tribunalul reg. din Seghedin.
- 15 Iulie a. c. mobilele lui Emil Porsche, de către executorul jud. din Sibiu, în comuna Avrig.
- 12 Septembrie a. c. imobilele lui Ioan Nessly, de către tribunalul reg. din Arad, în comuna Radna.

Economic.

Piața din Sibiu, 5 Iulie Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 5.60 până fl. 6.40, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.40, până fl. 5.20 secară 68 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orș 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 6.— până fl. 6.50, linteia 78 până 82 chilo fl. 10.— până fl. 11.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slānina 100 chilo fl. 54.— până fl. 58.—, unsoarea de porc fl. 56.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 48.—, sāpunul fl. 22.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirțul p. 100 L. % 31 până 33 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 28 până 40 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de berbec 26 până 28 cr., ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Piața din Mediaș, 30 Iunie. Grâu hectolitra fl. 6.— până fl. 6.20; grâu mestecat fl. 4.40 până fl. 4.70; secară fl. 3.60 până fl. 3.80; orșul — până fl. —; ovės, fl. 2.20 până fl. 2.30; cucuruzul fl. 3.80 până fl. 4.—; semēnță de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.80 până fl. 2.—; mēlaiul hectolitra fl. — până fl. 8.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 3.50 până fl. 3.80; linteia fl. — până fl. —; chiminul (secărea) fl. — până fl. 40.—; sēu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. 38.— până fl. 46.—; unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slānina fl. 50.— până fl. 66.—; cânepa fl. 38.— până fl. 40.—; fēnul fl. 1.50 până fl. 1.80; sāpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 36.—; spirțul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 30 până 36 cr.; carnea de vițel 30 până 36 cr.; carnea de porc 40 cr.

Piața din Făgăraș, 1 Iulie Grâu frumos hectolitra fl. 6.— până fl. 6.60; grâu mestecat fl. 4.60 până fl. 5.20; secară fl. 4.— până fl. 4.20; cucuruzul fl. 4.80 până fl. 5.20; ovėsul fl. 2.50 până fl. 2.60; semēnță de cânepă fl. 7.— până fl. 8.—; semēnță de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 4.80 până fl. 5.50; mazerea fl. 7.— până fl. 8.—; linteia fl. 8.— până fl. 9.—; crumpenele fl. 3.— până fl. 3.50; mēlaiul fl. 6.50 până fl. 7.50; sēu brut 100 chilo fl. 22.— până fl. 26.—; unsoarea de porc 65—66, slānina 50—80; cânepa fl. 30.— până 35.— Un chilo carne de porc 66 cr.; carne de vită 34 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel 16 cr.; ouă 6—7 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sēu 40 cr. până 42 cr.

Tērgul de rīmātōri în Steinbruch. În 4 Iulie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 46.— cr. până 47.— cr. unguresci grei, tineri — cr. până 48.— cr., de mijloc — cr. până 48.— cr., ușori 48.— cr. până 48.½ cr., marfă țērānescă, gea 49.— cr. până 47.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 47.— cr. până 48.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 47.— cr. până 48.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., in-grāsāți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpēniți la gară.

Bursa de Budapesta

din 5 Iulie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.30
" " " " 4%	101.30
" " hārtie " 5%	87.90
Ȧmprumutul cāilor ferate ung.	151.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	88.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bānățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.75
" " " croato-slavone	—
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Ȧmprumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.75
Rentă de hārtie austriacă	81.75
" " argint austriacă	82.75
" " aur austriacă	112.75
Losurile austr. din 1860	136.75
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—
" " de credit ung.	284.50
" " " " austr.	281.60
Argintul	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni impērātesci	5.92
Napoleon-d'ori	10.02
Mārci 100 imp. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlingi	126.70

Bursa de Viena

din 5 Iulie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " " 4%	101.30
" " hārtie " 5%	87.95
Ȧmprumutul cāilor ferate ung.	151.10
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.30
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—
Bonuri rurale ung.	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " " bānățene-timișene	104.70
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.70
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	104.50
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	100.50
Ȧmprumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.60
Rentă de hārtie austriacă	81.45
" " argint austriacă	82.95
Rentă de aur austriacă	113.—
Losuri austr. din 1860	137.25
Acțiunile băncii austro-ungare	889.—
" " de credit ung.	285.—
" " " " austr.	281.20
Argintul	—
Galbeni impērātesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.08
Mārci 100 imp. germane	62.20
Londra 10 Livres sterlingi	126.66

Bursa de București.

2 Iulie — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	—	—
Renta română amort. 5%	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	87.70	—
Ȧmprumutul Municipal 5%	—	—
Serisuri func. rurale 7%	—	—
Serisuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
" " 6%	—	—
" " 5%	—	—
Banca Naț. (500 lei vērș. intr.)	—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vērș.)	—	232.231½
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vērș.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vērș.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vērș.)	—	101½.101
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio	15.55	15.60
Schimb		
Londra 3 luni	25.20	—
" cek	25.30	—
Paris 3 luni	99.80	—
" cek	100.50	—
Berlin 3 luni	123.80	—
" cek	124.50	—
Viena	—	—
Agio	15.60	—

Cursul pieței din Sibiu

din 4 Iulie st. n. 1887.

Hārtie-monetă română	Cump.	8.64	vēnd.	8.68
Lire turcesci	"	11.30	"	11.35
Imperiali	"	10.30	"	10.35
Ruble rusesci	"	1.13	"	1.14

Concurs.

[466] 3—3

Pentru ocuparea postului de învătătoareasă la școala română privată elementară de fete în Abrud, susținută prin „Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrudsat și giur“, se escrie concurs cu termin până la 6 August st. n. a. c.

Emolumente sūnt 500 fl. v. a. în bani, cari se vor plăti în rate lunare, și cuartir în edificiul școalei.

Doritoarele de a ocupa acest post, au sē producā următoarele documente:

1. Atestat de botez, că e nāscutā Română.
2. Atestat de moralitate și purtare bună.
3. Testimoniu scol., că a absolvat preparandia în toată regula, și posedă atestatele de calificățiune recerute prin legea școlară.
4. Sē dovedească, că posedă perfect limba română în vorbire și scriere, de asemenea și limba maghiară și germană, precum și dexteritatea în lucrul de mână.
5. Se mai recere dela concurentă și praxa de cel puțin unul sau doi ani; care vor avē și cunoscința de musică vor fi preferite.

Concursule instruite în modul arētat sūnt de a se subșterne la subșcrisa președintā în Abrud până la 6-lea August st. n. a. c.

Dela comitetul „Reuniunii fem. rom. din Abrud, Abrudsat și giur.“

Abrud, în 27 Iunie 1887.

Ana Gall,
președintā.

Alexandru Ciura,
secretar.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 1

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1½—2½ coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestii literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Romānilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumărațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, școlastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2¼—3¼ coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sērbători și diverse ocașuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântāna dorului. Novellă poporală de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie sē se înșoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilārie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvē membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina Romāniei. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puiei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discușuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romāni, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascererea limbei romānesci în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecță de recepte din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Ȧndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învătătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arēta, sē arētam pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele școalelor noastre în mēșura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginirii publicului român mai ales directorilor și învătătorilor ca celor în prima linie interesași.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romāni. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei romāne pentru școalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pānză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pānză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sāntei Vergure Maria a Nāscătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACTILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.